

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видяє Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Дому, на розі вулиць Прічард і МакГрегор, у Вінніпегі, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

НЕ ПАРТІЯ КЛАСИ, АЛЕ ПАРТІЯ ІНТЕЛЕКТУАЛІВ.

Прійхав рай-гонарейбл Рамзей МекДоналд до Канади. І як бувшого прем'єра бувшого "робітничого уряду", як лідера Бритійської Партії Праці, його всюди запрошують, всюди гостують — тільки те всюди немає нічого спільного з робітниками.

Перед цим клубом в Торонто МекДоналд доспівався до того, що Бритійську Партію Праці назвав партією не робітничою, не класовою, але партією "інтелектуалів".

МекДоналд викликає комуністів. З ними, а не з буржуазією, не з візиском, закликає МекДоналд боротися. В майбутній виборній парламентній боротьбі МекДоналд бачить небезпеку в комуністах, а не в консерватах; в політиці й тактиці революційних борців, а не в політиці-візиску й насильства капіталістів.

Ані словом не промовився МекДоналд перед своїми панями про велике безробіття в Англії та як він і його партія думає з ним боротися. Ані слова не сказав він про те, що англійські капіталісти починають вивозити з Англії робітництво, щоб лише мати спокій.

Про визнання Радянського Союзу говорив також МекДоналд в Торонто перед репортерами буржуазної преси. Він бачить, за визнанням С.Р.С.Р. не тому, що це робітничо-селянська країна, не тому, щоб дати їй змогу в мирних умовах краще розвиватися, але тому, щоб дати мир Європі, "якому загрожує Росія".

Мир — прекрасне слово. Але чому МекДоналд ані словом не обмовиться про той "мир", що його на своїх багнетах, аеропланах, кораблях занесли світові імперіялісти в Китай, Індію, Африку? Чи ті народи не заслугоують на мир?

Ці питання обминає, замовчує МекДоналд і його брати "інтелектуали" з Бритійської Партії Праці. Але вже й в самій Партії Праці відноситься голос протесту проти зрадничої політики лідерів. Цю політику найкраще схарактеризувала індуська делегація на всеімперській робітничій конференції, що її скликав МекДоналд в Лондоні.

ПЕТЛЮРІВЩИНА ВОРУШІТЬСЯ, СКОРОПАДСЬКИЙ ХВИЛЮЄТЬСЯ.

Старокаєва преса останніми часами починає знову писати про петлюрівських гастролярів з антайтського снітника. Викопує їх на поверхню велика антанта фунтами стерлінгів, а ділати каже їм на території малої антанті.

Найновіші газети доносять, що 14 липня "в одній з країн малої антанті" відбулася таємна нарада петлюрівців "варшавської орієнтації", в якій взяли участь: "прем'єр" Андрій Дівицький, який прибув "впрст з Варшави", Олександр Шульгин, який прибув "впрст з Парижа" та ще й генерал Сальський, який... невідомо звідки прибув.

Пішуть газети, що на тих нарадах зайшли дуже важні ухвали. Перш всего знову сформовано уряд. Прем'єр-міністрів — А. Лівіцький, місце осідку Варшава. Буде сидіти у Варшаві, доки не вирушить на Київ. Як дістанеться до Києва, то там вже не буде сидіти — буде вістити.

Міністром закордонних справ вибрано Шульгина, з місцем осідку в Парижі. Бо закордонні справи вимагають, щоб петлюрівські міністри сиділи за кордоном України. Військовим міністром вибрано Скальського на найкращих умовах: збудувати військо. Доки не збудує війська, доти не матиме місця осідку.

Всі інші міністерські портфелі остали в руках представників держав великої й малої антанті до того часу, доки Лівіцький не повалить радянської влади. Газети додають, що

таким поступуванням всіх антантів на світі дуже образилися всі інші українські кандидати на міністрів й ухвалили відколоти від Лівіцького.

Почувши про всі ці приготування, "гетьман" Скоропадський почав дуже хвилюватися, так хвилюватися, що аж німецькі соціал-демократи взялися його заспокоювати. Вони вислали до Скоропадського одного із своїх міністрів і той його запевнив, що з цілої петлюрівщини виїде пшеника. Коли ж виїде щось більшого, то тоді й Німеччина "виступить рішучо".

Київська "Пролетарська Правда" заспокоює і Скоропадського й Лівіцького, а навіть німецького військового міністра Гренера, мовляв, будьте певні, що коли впааєте свого носа у справу Радянської України, то з носом втратите й голову.

Але, все-ж таки, чого черви ворушаться? Як петлюрівські, так і гетьманські черви ворушаться, бо світові імперіялісти підкидають їм протирадянського жиру. Бо довкола Радянського Союзу снуються воєнні інтриги, бо капіталізм не може витримати хоч би й того, що зараз в союзній столиці радить Шестий Конгрес Комінтерну, що Радянський Союз — це твердиння міжнародної соціальної революції.

ДОПОМОЖІТЬ ГАЗЕТІ "ФОРОВ".

(Відозва до читачів "Укр. Роб. Вістей".)

Товариші! "The Furrow", боєвий голос постулового фармерства, офіційний орган Прогресивної Фармерської Освітньої Ліги Канади, є в небезпеці й може перестати виходити.

Завданням і обов'язком цілої революційної руху допомогти фармерській меншості боротьби. Зараз для гармонії пшениці "The Furrow" це є питанням життя й смерті. І якщо ми допустимо щоб "The Furrow" вмерла, це буде великою поразкою для цілого революційного руху.

Товариші! Всі ознаки вказують на другу фармерську кризу в недалекому майбутньому. Ніколи ще небуло такої остачі пшениці з минулих врожаїв, як є цього року в Західній Канаді й ніколи небуло ще таких ознак на зниження цін.

Засилайте свою допомогу, щоб втримати "The Furrow" через жива. Жерти засилайте на адресу: "THE FURROW", 3 Grainger Block, Saskatoon, Sask.

Тільки класова свідомість меншості фармерства знає про ці факти вини, коли широкі маси фармерів задурен тимчасовим поверховним поліпшен-

ЯК ЗАСУДИЛИ ШАХТИНСЬКИХ ЗРАДНИКІВ.

Майже два місяці завідав в Москві суд над контр-революціонерами та зрадниками інженерами, що вели свою провокаторську роботу в Шахтинському районі на вугільних копальнях в Донбасі.

Коли ДПУ викрило цих шпигунів, то їх поставили перед судом у Москві. Було їх усіх 52 чоловіка отих запродавців. Серед них потрапило також троє Німців.

Радянський суд виявив усе, що робили ці контр-революціонери. Злочинці здебільшого отверто розказували, як вони іздили за кордон, хто і де був, з ким розмовляв, через кого вони робили свої перекази та як листувалися.

Крім того було виявлено, що значна частина з них ще попереду, коли палахкотіла війна з білогвардійськими бандами, працювала разом з хазяями та викладала на робітників, щоб їх білогвардійські банди порозстрілювали.

Після допиту, промов прокурорів та оборонців Найвищий Суд виніс свій вирок. З усіх обвинувачених чотирьох звільнено, бо виявилось, що вони понали в це діло через незнан-

ня. Всіх інших засудили до тюрем на різні строки — від одного до десяти років. А одинадцять з найзасекліших суд постановив віддати під розстріл. Майно майже всіх злочинців поставлено сконфіскувати та вивласнити на користь держави, бо це майно вони набули шахрайством та запродавством інтересів трудящих мас, робітників та селян.

Серед виправданих є двоє Німців, а одного Німця засудили на один рік, бо виявилось, що він хабарник.

Один з них дуже докладно розповідав, як усі оті інженери-шпигуни старалися не допускати цих Німців з-за кордону, щоб вони насправді не зробили якихсь поліпшень в роботі та не популяти їхніх контр-революційних плянів. Одного Німця тримали місяць на місці та не давали ніякої роботи, хоч цей інженер добре знав справу та хотів направити діло так, як це є в Німеччині — за останнім словом науки.

Коли присуд Найвищого Суду був виголошений, то закордонні газети признали, що він справедливий. Тільки одні соціал-демократи, як справжні наймити, кричали, що їх шпигунів занадто гостро засуджено. Як видно, соціал-демократи й тут залишилися вірними своїй природі.

А весь пролетаріат та селянство в цілому світі признають, що радянська влада правильно поступила, покаравши цих злочинців.

тому, що хочуть захищати інтереси робітників та бідного люду, а тому, щоб примирити пана з наймитом, банкіра з робітником. Якраз так само, як мириться вовк і теля. Оце і є постійна соціал-демократична робота — обдурювати робітників та допомагати буржуазії.

Навіть у самому парламенті виявилась підлога цієї меншовицької політики. Коли комуністи почали протестувати проти нового уряду, то меншовик Гельфердинг, звертаючись до буржуазних та панських місць, закричав: "Це ми — соціал-демократи — врятували лад та державу від бучту 1923 року!"

Щоб це стало ясно, треба сказати, що саме 1923 року німецькі трудящі маси хотіли були вчинити революцію та збудувати свою радянську республіку. І тільки їм не вдалося це зробити через отих панських приховосів, отих меншовиків, що почали захищати поліцію та весь буржуазний лад від більшовицької революції.

НЕЧУВАНІЙ ВІЗІСК РОБІТНИКІВ.

В деревобробному промислі на Буковині панують неприємні відносини для робітників.

Робітники працюють 12—13 годин денно за марну плату 40—60 левів денно і мають тільки пів години перерви на обід. "Боротьба" опикує цілий ряд фактів, де підприємці приймають тільки молодих робітників від 15—18 років до тяжкої роботи при трачках, щоб менше платити. Надзорці змущуються над робітниками й нагаюють палицями до роботи, не даючи відітхнути. Молоді робітники, не маючи жадної практики при обслуговуванні машини лісопилен часто стають вічними каліками, не одержуючи жадного відшкодовання.

МОЛОДІЖІ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН НЕ ДОПУСКАЮТЬ ДО ВИЩИХ ШКІЛ.

Майже всі газети національних меншостей в Румунії описують з обуренням самовольно румунських професорів при іспитах зрілости. В черновецькій гімназії, в якій переважно вчиться молодіж українська, жидівська і німецька зі 125 кандидатів до іспиту зрілости, румунські професори перепустили тільки 25 кандидатів, а решта 100 перепала. Офіціоз ліберального уряду "Віторуд" коментує з циніком цей вислід іспитів тим, що, мовляв, молоді національних меншостей підкає більше духа ірреденті й тому не може бути зрілою для вищих шкіл в Румунії.

НОВИЙ УРЯД В НІМЕЧЧИНІ.

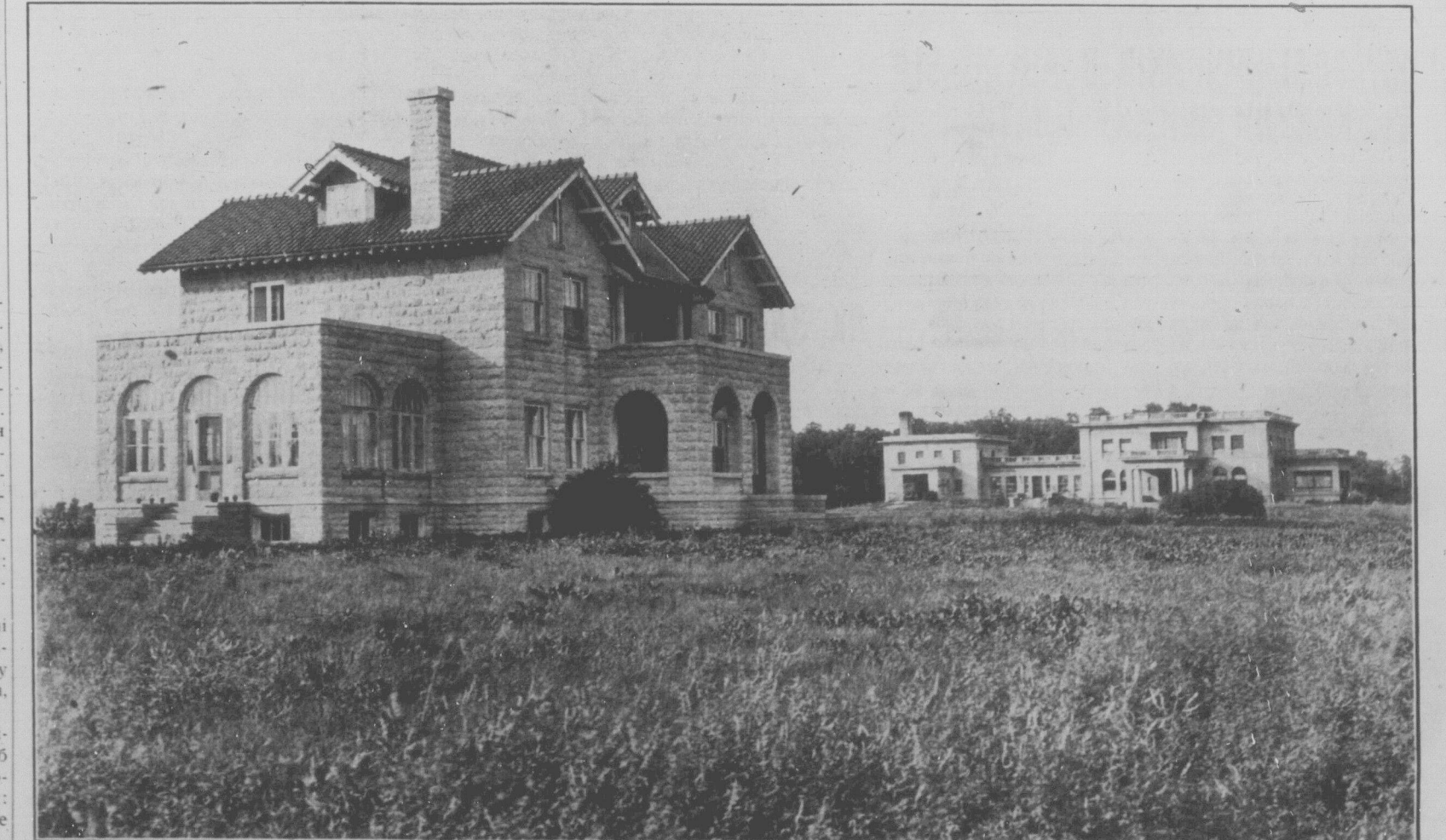
Після недавніх виборів до парламенту, підчас яких було подано так багато голосів за комуністичну партію, у Німеччині довго були балачки про новий уряд.

Хоча з усіх партій соціал-демократи здобули може найбільше голосів, цей уряд так складено, що їм дістається найменше місць.

Чи можуть соц-дем. щось зробити для робітників та селян у парламенті та в міністерстві? Розуміється, ні. Вони пішли в міністри не тому, щоб поліпшити долю робітників, але тому, щоб прикривати

свою роботу все, що робить буржуазія. На ділі весь уряд цей буржуазний. Він весть політику великого капіталу та німецьких землевласників. Меншовики себе називають соціалістами, і тому вони потрібні буржуазям у міністерстві.

Та й справді. Коли робітники застрайкують, то фабриканти їм скажуть, що-ж ми можемо зробити? Не-ж уряд усім керує, а тому не можна нічого зробити, немає грошей, а в уряді також і ваші представники, ваші соціал-демократичні міністри. Таким чином, меншовики сидять в міністрах не

Будинки приюту й сиротинця, що їх із 74 акрами землі купив Головний Заряд Робітничого Запозогового Товариства. В минулому числі ми подавали фотографії обох цих будинків з поодиноким, а тут подаємо обидва разом, щоб показати, як ці будинки положені. Віддаль між обома будинками коло 400 фітів. Більший будинок (з правого боку під лісом) стоїть фронтом на південь, а менший фронтом на схід, до ріки.